

פרשת וירא

בס"ד בר"ה

חוט של חסד

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

מאמר

ראש הישיבה

"יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"
רח' שמואל הנביא 13 | ת.ד. 50226 |
טל: 02-5812210 | פקס: 02-5812252
לפניות בנושא העלון: al5308000@gmail.com

טענה המתקבלת

נחזור למוקרה גדי ונסדר מחדש את טענתו באופן שתוכל להיות מובנת ואפילו מתקבלת.

המורה גדי ניגש למנהל ואמר לו: "תראה, מנהל יק, אני מאמין שכל תלמיד ביסודו הוא טוב וישר ורוצה לעשות טוב. יוסי הוא לא ילד רע, אלא הוא ילד שרע לו. תן לי הזדמנות להיות חונך אישי של יוסי, לשוחח איתו, ללמוד איתו, לשחק איתו, לקרב אותו - ואתה תראה איך יוסי ישתנה ויפנה את כל האנרגיות שלו לכיוונים טובים וחיוניים ויהיה לך הרבה מאוד נחת ממנו. זה תהליך שאולי ייקח קצת זמן, אבל הוא בוודאי יקרה!"

זה כבר נשמע אחרת לגמרי. אני לא מאמין שהמנהל לא היה מקבל טענה שכזאת.

להתחבר גם עם הגרוע ביותר

בשבועיים האחרונים דיברנו על כך שכל יהודי הוא נשמה קדושה וטהורה. כך הוא צריך לראות את עצמו וכך הוא צריך לראות את זולתו.

וזה ההבדל הגדול שבין הצדיקים.

נח היה צדיק, אבל לא האמין בעצמו וגם לא האמין בבני דורו, כפי שהרחבנו, ולכן לא קירב אף אחד ואת עצמו בקושי הציל.

אברהם אבינו עליו השלום האמין הרבה הרבה יותר, ולכן היה מקרב אלפים ורבבות ונבחר להיות זה שממנו ייצא התיקון לעולם. ואפילו באנשי סדום האמין אברהם אבינו, והיה בטוח שהצדיקים יוכלו להשפיע על הרשעים ולהחזירם למוטב **ורק בגלל זה עמד והתפלל!** הוא לא רצה חלילה שהחוטאים יינצלו כדי שימשיכו לחטוא. בשום פנים ואופן. אבל גם הוא בשלב מסוים איבד את התקווה והפסיק להתפלל.

אבל משה עלה ונתעלה למדרגות כל כך גבוהות בהשגה של הנשמה של היהודי. הוא הבין באותו

המשך בעמוד 3

האם יש מקום להתפלל על רשעים שלא ימותו?

הבשורה "הקשה"

בנותי צדקה, ומכשירים כל עוולה מוסרית. רעים לשמיים וגם רעים מאוד מאוד לבריית. האם שייך להתפלל להצלתם?!

האם הצלה של סדום היא רחמים או אכזריות? גם אם היו אלף צדיקים בתוך העיר ואברהם באמת דואג רק לצדיקים שבתוך העיר, לא הסרות דרכים למקום להציל את הצדיקים כפי שהוציא את לוט מתוך ההפיכה, ולחסל את הרשע מן השורש, מדוע אברהם אבינו מתעקש: "ונשאת **לכל המקום** בעבורם?"

וכי אתה מרחם על רשעים אחרים שמתקבצים כל העם **מונע ועד זקן** כדי להתעלל באורחים, ואתה לא מרחם על כל הסובלים והמוכים והנרצחים?

טוב, אז מובן היטב מדוע ה' לא קיבל את בקשתו. אבל מה אברהם אבינו חשב לעצמו?

וקשה הרבה יותר לקרוא את דברי הזהרה הקדוש בפרשת השבוע שאומר שאברהם אבינו לא התפלל כמו שצריך וזו לשונו: "אברהם לא עבד שלי ו כדקא

יאות", אם משה רבינו היה מתפלל על אנשי סדום, הוא היה פועל ומבטל את הגזירה וסדום לא הייתה נהפכת, כמו שהיה יכול להתפלל אפילו על הרשעים ועל החוטאים בחטא העגל במסירות נפש. ועל זה אומר הזהרה: "אבל מאן עבד שלימו כדקא יאות, דא משה".

מה כתוב כאן? וכי הזהרה הקדוש אומר שזה דבר טוב להתפלל על חוטאים ורשעים ולהשאיר את הרשע בעולם, חלילה?!

הדברים תמוהים וקשים מאוד וטעונים הסבר.

אם משה רבינו היה מתפלל על אנשי סדום, הוא היה פועל ומבטל את הגזירה

המוקרה גדי עמד בפתח חדרו של המנהל בחרדה ובעיניים דומעות, מתחנן אליו שירחם על יוסי, התלמיד הסורר, שהפיל את חיותו על כל בית הספר. יוסי לא היה כבשה תמימה. לא היה יום שבו לא היה יוסי מכה באלימות כמה וכמה מתלמידי בית הספר, מידי יום היו תלמידים רבים חוזרים הביתה בוכים והיו מוגיעים בבוקר בפחד בגללו. כשהיה יוצא לחצר הייתה החצר מתרוקנת. המנהל הזמין את ההורים של יוסי והשעה אותו כמה וכמה פעמים, עד שכלו כל הקיצין והוא החליט לסלקו לצמיתות מבית הספר.

הבשורה "הקשה" על סילוקו של יוסי, עוררה את רחמיו של המוקרה גדי. הוא לא היה יכול לסבול את "הסבל הנורא" של יוסי, והוא החליט לגשת אל המנהל ולהתחנן על כך שיוסי לא יסולק. מובן מאילו שהמנהל לא מילא את בקשתו ---

מה אתם חושבים על הסיפור הזה? האם יש מקום לרחמים על

יוסי? האם הבקשה של המוקרה גדי מוצדקת, או שמא סירובו של המנהל הוא המוצדק? האם לא עדיף לרחם על כל ילדי בית הספר שמוכים מידי יום על לא עוול בכפם? מה המוקרה הזה רוצה בדיוק, לרחם על יוסי כדי שימשיך להתעלל בתלמידים?!

ולרשעים תהיה תקווה?

השאלות האלה לא קשות על המורה גדי, אלא על אברהם אבינו עליו השלום. על מי אברהם מתפלל? על אנשי סדום שהם רעים וחטאים לה' מאוד! מרתים כפות רגליים, ומתעללים למוות

גליון 647		י"ח חשוון תש"פ	
ר"ת	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	16:04	17:17	17:56
תל אביב	16:20	17:19	17:53
חיפה	16:11	17:17	17:53
באר שבע	16:23	17:20	17:56

קו האמונה
לשמוע אמונה כל יום כל היום
02-6444250
להתחזק יחד עם הרב שלום ארוש שליט"א

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירה

לייעוץ טלפוני ללא תשלום
בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב
נייד: 054-8434435

בדיחות הדעת

אישה זקנה קנתה חלקת קבה היא הגיעה לבית העלמין לראות את החלקה. נציג החברה קדישה ליונה אותה ברגל לראות את החלקה. לאחר מספר דקות של הליכה היא עצרה ואמרה לו: "לא, לא, זה רחוק לי". עונה לה הנציג: "למה, את תבואי לפה ברגל?"

פעולה על מנת להצליח ביישום החוק.

אל לנו לצפות מיד "למשמעות" וצריך לעזור לילד לקיים את ההחלטה מתוך הבנה. חשוב מאוד לפרגן ולעודד בלי סוף את הילד המצליח ולדחוף ולדרבן את הילד הנכשל. כמוכן הילדים שונים זה מזה והמחמאה צריכה להיות בהתאם להתאמצות ולא על פי מבחן התוצאה.

מעשה במשפחת לוי

לדוגמא: למשפחת לוי שלושה ילדים, שניים מהם חרוצים ואחד קצת עצל. ההורים החליטו על חוק "סידור המיטה בבוקר" כל ילד צריך לסדר את מיטתו כאשר קם בבוקר. הילדים החרוטים יעשו זאת בשמחה. אולם "העצל" יתקשה מאוד במשימה ואפילו אם יעשה אותה זה יהיה כדי לצאת ידי חובה, והפסדנו את האפקט החינוכי. הטעות החינוכית של משפחת לוי יכולה להיות: בהבנה הלקויה ש"כל בני הבית דומים". שהם מצפים מכל ילדיהם לפעול בנושא החוק, בשווה. ולכן כאשר בבוקר יום א' כאשר הילדים החרוטים יסדרו את מיטתם ויקבלו פירגון, הילד העצל יתקשה במשימה - מה יקבל??? מה תהיה תגובת ההורים??? האם לדעתכם הוגן יהיה לשפוט את כל הילדים בשווה?!

עם הילד "העצל" צריך להיות "חווה איש" צריך להסביר לו לפי דעתו את חשיבות הסדר. צריך לעזור לו לפעמים, והכי חשוב שצריך לעודד אותו כל הזמן, ובשביל ההתחלה (שיכולה להמשך אפילו חצי שנה) יש לעודדו אפילו רק על עצם הרצון. ובניתיים ב ה צ ל ה ה! המשך בע"ה בשבוע הבא.

חיים במסגרת-פרק ד'

במסגרת המאמרים של "חיים במסגרת" הבנו שבכל בית צריכה להיות מסגרת של "חוקים וגבולות". השבוע נדבר בע"ה על ההבדל בין חוקים לבין גבולות?!

מה הם חוקי הבית?

חוקים- הם הכללים, ה"עשה" וה"לא תעשה" הקיימים בכל משפחה. כפי שילדים יתקשו לשחק בלי כללים וחוקים למשחק, כך גם בחיים הם זקוקים לכללים וחוקים. ישנם שני סוגי חוקים: חוקים ערפיים וחוקים מעשיים. חוקים ערפיים אלו החוקים הקשורים למערכת האמונות והערכים המשפחתיים והחברתיים שלנו. החוקים הערפיים, מעוגנים בתורתנו הקדושה גם תחת הכותרת של "מצוות בין אדם לחברו". דוגמא לחוקים הערפיים: "בבית שלנו מותרים", "בבית שלנו מדברים בנימוס וברך ארץ", "בבית שלנו מדברים אמת", "בבית שלנו עוזרים", "בבית שלנו אין אלימות" וכדו' חוקים מעשיים: אלו החוקים ההכרחיים לצורך תפקוד יומיומי ושהפרתם יוצרת בעיות במילוי משימות יומיומיות כגון: שעת שינה, קיסה, סדר וניקיון, כללי אכילה וכדו'. דוגמא לחוקים המעשיים: "בבית שלנו מתקלחים מידי ערב", "בבית שלנו יש חלוקת תפקידים", "בבית שלנו מסדרים את המיטה בבוקר לאחר השינה", "בבית שלנו מגיעים בשעה שההורים חבועו" וכדו'.

מאחורי כל חוק עומד ערך, עומד רעיון, היגיון. בפני החוק כל בני המשפחה שווים. כולם מקיימים את החוק, גם ההורים וגם הילדים. איך קובעים חוקים, הוא נושא חשוב ומיוחד בפי עצמנו. לנושא זה נקדיש מספר פרקים במסגרת המאמרים של "חיים במסגרת".

מה הם גבולות הבית?

גבולות- הם קווי הפנים והחוץ או המסגרת של החוקים. נוכל לדמות את הגבולות לתחומי מגרש

התודה זה לא פטנט
זו דרך חיים

ספרו החדש של הרב ארוש
052-2240696

זקוק
לישועה
דחופה?

כולל חצות
זה התשובה!

אברך ילמד בחצות ליל לישועתך

02-5308000

סיפורי תודה אמרתי תודה ונושעתי

יש לך סיפור תודה?
המערכת תשמח לפרסם אותו
al5308000@gmail.com

ילדון הידודון

בין הכותרים יוגרלו מתנתו

אנו את בן הנכד כך מכנים, אך בפרשתנו
כינויו לאבי הנכד בו מושתמשים. היכן?

תשובה פרשת נח: בזכות נח ה' הבטיח שלא יקלל שוב את
האדם (ט', כ"א). נח קילל את בנו הקטן חם.

הזוכה: נ. סלמנוביץ, ירושלים

פתרונות לשלוח למייל | פקס:

al5308000@gmail.com | 02-5812252

אמר "הודו לה' כי טוב" - והתרפא

וכפי שאומר ה"אור החיים" בַּכּוּחַ קוֹמוֹת, שְׁכַל
זָכוֹן שֶׁהָיָה אֶחָד מִהַשְׁבֵּטִים הַי, לֹא הִתְחִילָה בְּפִעֵל
גְּלוּת מִצָּרִים, כִּי כָּל עוֹד שֶׁהָיָה בְּחַיִּים אֶפְסֵל אֶחָד
מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁשָּׁמַח בְּגְלוּת מִצָּרִים לֹא הִתְחִילָה גְּלוּת
כָּלֵל וְכָלֵל, כִּי הוּא הִבִּיא יְשׁוּעָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

אָחַד בָּא לְהַרְבֵּ בְּרִיט"א וְאָמַר לוֹ שֶׁהוֹפְאִים
אֶמְרוּ לוֹ שֶׁנִּשְׁאַרוּ לוֹ עוֹד עֶשְׂרֵה יָמִים לַחַיִּת, וְהַרְבֵּ
לְפָד אוֹתוֹ לִוְרָא כָּל הַזָּכוֹן "הוֹדוּ לַה' כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם
חִסְדּוֹ" וְלִשְׂמַח וְהוּא עֲדִין בְּחַיִּים כְּנֶגֶד כָּל הַתְּחִיזוֹת
שֶׁל הַרוֹפְאִים.

בְּרַגְעַ שֶׁאָדָם מִחִלְטֵי: אֵינִי קוֹבֵל
אֶת כָּל כּוֹחַ שֶׁהוּא רוֹצֵה, אֶת כָּל סוֹ
הַיִּסוּרִים שֶׁיֵּשׁ - הוּא כָּבֵד לֹא יִסְבֵּל.
חַז"ל אֹמְרִים: אֵיזוֹ רְפוּאָה צָרִיכִים
לְקַחַת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִשְׁאַרוּ יִסוּרִים? סָפֵא
דִּיִּסוּרֵי קְבוּלֵי - תְּקַבֵּל אֶת הַיִּסוּרִים
בְּאַהֲבָה. אֵיזוֹ רְפוּאָה אֲמַתָּה צָרִיךְ
לְקַחַת כְּדֵי שֶׁלֹּא יִהְיֶה לָּךְ יִסוּרִים?
קְבוּלֵי - תְּקַבֵּל אֶת הַיִּסוּרִים בְּאַהֲבָה.
תְּגִיד תוֹדָה מִכָּל הַלֵּב, תִּשְׁמַח בָּהּ.
אֵין בְּעִינָה בְּעוֹלָם וְאֵין יְשׁוּעָה בְּעוֹלָם
שֶׁאָדָם לֹא יִכּוֹל לְהִקְשִׁיף לְעַצְמוֹ
אִם הוּא יִזְכֶּה לְקַבֵּל אֶת הַיִּסוּרִים
בְּאַהֲבָה, הוּא מְבִיא אִיזוֹ יְשׁוּעָה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְכָל
הָעוֹלָם. וְכָל שָׂכוֹן לְעַצְמוֹ.

אָדָם צָרִיךְ לְהִתְבּוֹדֵד וְלִוְרָא: "רְבוּנוּ
שֶׁל עוֹלָם, תוֹדָה לָּךְ עַל הַיִּסוּרִים
שֶׁאַתָּה נוֹתֵן לִי. בְּוַדַּי כָּל כּוֹחַ שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה אֵתִי הַכֵּל לְטוֹבָה. לֹא רַק
שֶׁאַתָּה עוֹשֶׂה אֵתִי טוֹבָה, אֲלֵא אֲתָה
מְגִיס כַּחוֹת שֶׁל אֲהַבָּה גְּדוּלִים וְיֵשׁ לָּךְ
צַעַר מְהַצְעֵר שְׁלִי, מִכִּיִּן שֶׁאַתָּה רוֹצֵה
שֶׁאֵינִי תִּבֵּי אֶת הַיִּסוּרִים הָאֵלֶּה בְּשִׁבּוּל
הַתְּכִלִּית שְׁלִי, בְּשִׁבּוּל הַחַיִּים שְׁלִי."

כְּשֶׁאָדָם אֹמֵר תוֹדָה עַל הַיִּסוּרִים, עַל
הַרַע, הוּא הוֹפֵךְ אֶת מִדַּת הַדִּין לְמִדַּת
הַרַחֲמִים. כִּי הַרִי הוּא אֹמֵר עַל הַדִּין
שֶׁזֶה טוֹב, שֶׁזֶה רַחֲמִים, יוֹצֵא שֶׁהוּא בְּטֵל לְגַמְרֵי אֶת
מִדַּת הַדִּין וְנִשְׁאַר רַק רַחֲמִים. אִם כֵּן, הוּא הוֹפֵךְ אוֹתוֹ
לְמִתְנַת ה' וְחִסְדּוֹ ה'. זֶה דְּבַר עֲצוּם קוֹאֵד, לְהִפְךָ אֶת
הַדִּין לְרַחֲמִים. זֶה פְּשׁוּט מוֹרִיד שִׁפְעַת לְכָל הָעוֹלָם,
כִּי שֶׁהִבְאֵנו אֶת דְּבַר ר' הוֹשֶׁעַ בֵּן לוי, שֶׁכָּל הַמְּקַבֵּל
יִסוּרִים בְּאַהֲבָה מְבִיא יְשׁוּעָה לְעַצְמוֹ וְלְכָל הָעוֹלָם.

חיזוקית - חשון | כלי מחזיק ברכה

כל יום יש לו את שפע הפרנסה שלו.

(א.ב. של החיים)

לקבלת מסרים מחזקים: 052-6672221

רוצה גם לזכות בהגרלה?
גם אתה יכול!
שלח לנו סיפור תודה ותיכנס להגרלה
al5308000@gmail.com

מתנה ושמה תודה
052-2240696

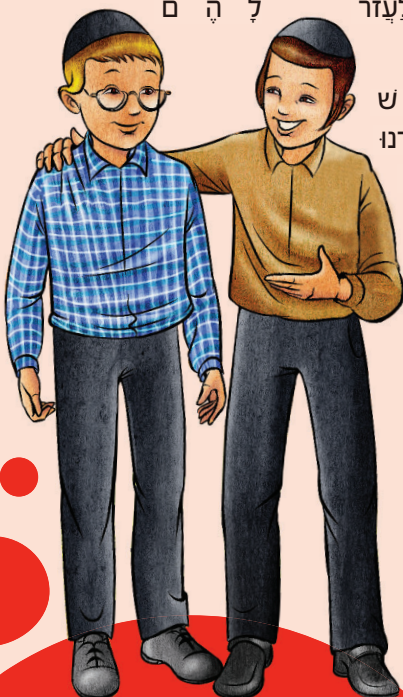
ילדים אומרים תודה סיפור בהמשכים לילדים

חברים חדשים (חלק א')

עלי - היה לי קשה במיוחד. אבל מה לא עושים בשביל סבא שכל כך אוהבים. החלטתי שלא אתלונן ולא אקשה על ההורים שלי, ואעשה את כל הדרוש בשביל לעזור להם במעבר.

ב ח פ ש הגדול עברנו ל ד י ר ה ח ד ש ה ו גדולה בעיר של סבא.

המשך בשבוע הבא

"מה הבעיה? בשמחה!" אמרו אחיותי הגדולות, "יש לנו הרבה חברות שמתגוררות בעיר של סבא."

האחים בישיבות אמרו: "זה ממש לא משנה לנו, העקר שלסבא יהיה טוב."

היחיד שהתחיל ממש לדאג הייתי אני. אני בן הזקונים, ועדין לומד בבית ספר ליד ביתנו בעיר קטנה. אני תלמיד טוב, מאד אהוב ומאד מקבל בחברה. אפשר להגיד אפילו שאני 'מלך הכיתה'. טוב לי מאד בכתה הקטנה עם החברים שלי. יש לי גם חבורה מגבשת, קבוצה של ששה ילדים. אנחנו משחקים יחד בכל ההפסקות. גם באמצע השבוע אחר הצהריים, לאחר שהלמודים מסתיימים, אנחנו נוסעים באופניים ומשחקים יחד. אפילו בשבתות אנחנו נפגשים.

'איך אסתדר בעיר הגדולה?' חשבתי לעצמי. להתנתק מהמקום המכר והאהוב

זה קרה יום אחד, ללא שום הודעה מקדמת. חזרתי מהלמודים, כהרגלי מלא מרץ ומצב רוח.

האחים והאחיות שלי כבר היו בבית. אבא שלי אסף את כל המשפחה, והכריז שיש לו הודעה חשובה לספר לנו.

"ילדים יקרים, בודאי שמתם לב שבחדשים האחרונים אמא ואני טרודים מאד. אנחנו עסוקים יומם ולילה בטפול בסבא היקר שלנו שחלה בצורה פתאומית. זו זכות גדולה בשבילנו, ובגלל זה נעדרנו הרבה מהבית בזמן האחרון. לכן, לאחר מחשבות רבות החלטנו שאין לנו בררה אלא לעזוב את ביתנו ולעבור להתגורר במקום קרוב יותר לסבא. אמא ואני כבר מצאנו דירה ממש מתאימה, ואנחנו בטוחים שאתם תאהבו אותה", סיים אבא את הודעתו הדרמטית.

הסדרה לשלום הבית
מאת הרב שלום ארוש

052-2240696 ☎

שלום הבית שלי

הרב שלום ארוש שליט"א

לא להוכיח

ישנו כלל חשוב שכל גבר ואשה חייבים לדעת: יש לכלל גדול להשפיע על בן הזוג שלכם.

לבעל זה חשוב מאד כשאשתו אומרת לו שהייתה רוצה שיעשה כך או כך, כגון שילמד יותר או שתתחזק במצווה מסוימת, אבל בתנאי שהיא אומרת לו את זה בדרך של "אשרי", כמו דוד המלך בתהלים, שבכל מקום שרוצה לעורר את האדם לקיום התורה או למידות טובות, הוא מראה את הצד החיובי של הדבר, לא את הצד השלילי, ונוקט תמיד בלשון "אשרי", כגון: "אשרי וגו'", "אשרי אדם אשר לא הלך בעצת רשעים וגו'", "אשרי אדם עוז לו בך וגו'", "אשרי יושבי ביתך וגו'", וכו' וכו'.

וכמו שדוד המלך לא אמר: אוי לו למי שהולך בעצת רשעים, אלא אמר:

אשרי מי שלא הלך בעצתם, כך האשה - במקום לצעוק על בעלה, מדוע הוא מתרשל בנקודה זו או אחרת, היא יכולה להגיד לבעלה: זה מאד ישמח אותי אם תתחזק בנקודה הזאת וכו', ואז הוא יקבל את זה, והוא ישמח בזה! וגם ההפך הבעל לא יעיר לאשתו כלל ועיקר. זה הכלל הראשון והעיקרי בשלום בית, זה "בל הערות", שהגבר לא יעיר לאשתו כלל ועיקר. בליקוטי מוהר"ן (תנינא תורה ח'), המכונה בפי חסידים ברסלב: "הצוואה של רבינו", כותב רבי נחמן מברסלב: "אף על פי שתוכחה

מהרי"ח כנ"ל, וממילא נפסק השפיע מכל העולמות התלויים בהם... אבל כשהמוכיח ראוי להוכיח, אזי אדרבא, הוא מוסיף ונותן ריח טוב בהנשמות על-ידי תוכחתו, כי התוכחה צריכה להיות בבחינת התוכחה של משה" (ל"מ תנינא ח').

ממאמר זה מובן, שצריך להיות אדם בעל מדרגה עצומה בשביל שיועילו דברי תוכחתו להזיז את האדם שמוכיחים אותו לדרך הטוב, ולא יגרמו את ההיפך הגמור: הבאשת ריחו, החלשת נשמתו והרחקתו מן הטוב שבו. שהרי רבי עקיבא, שהיה בדור של תנאים שיכלו להחיות מתים, אמר על דורו, שאין בהם מי שראוי להוכיח. וכאלפיים שנה אחרי כן, בדור שגם בו חיו שרפים וקדושי עליון, הלא הם תלמידי הבעל-שם-טוב, כותב רבי נחמן: כל שכן בדור הזה, שאין מי שיכול להוכיח... והמסקנה המתבקשת היא, שאם רבי עקיבא אמר זאת על דורו, ורבי נחמן אמר: "כל שכן" על דורו שלו, אנו צריכים לומר אלפי פעמים: כל שכן וכל שכן בדור שלנו, שאין מי שיכול להוכיח, ומי שמוכיח ומעיר לאנשים טועה בזה טעות מרה. אם היה טועה בדבר שנוגע לו אישית, נוחא, אבל כאן מדובר בטעות הגורמת נזק נורא לזולת, ושתוצאותיה קשות ומרות, כי אותו אדם שמוכיחים אותו נחלש ונופל מאד, וגם כל הנשמות והעולמות התלויים בו נחלשים, שבשל כך הזהירה התורה: הוכח תוכיח את עמיתך - ולא תשא עליו חטא. היתה בתוכחתך שתהיה תכליתיה להוריד מחברך את משא החטאים, ולא שתהיה מעמים עליו בתוכחתך את משא החטא.

הוא דבר גדול, ומוטל על כל אחד מישראל להוכיח את חברו כשרואה בו כשאינו מתנהג כשורה, כמו שכתוב: "הוכח תוכיח את עמיתך", אף על פי כן לא כל אדם ראוי להוכיח. כמו שאמר רבי עקיבא: "תמה אני אם יש בדור הזה מי שיכול להוכיח", ואם רבי עקיבא אמר זאת בדורו, כל שכן בדור הזה... כי כשהמוכיח אינו ראוי להוכיח, אזי לא די שאינו מועיל בתוכחתו, אף גם הוא מביא ריח של הנשמות השומעים תוכחתו. כי על-ידי תוכחתו הוא מעורר הריח רע של המעשים רעים ומידות רעות של האנשים שהוא מוכיחם, כמו כשמונה איזה דבר שיש לו ריח שאינו טוב, כל זמן שאין מזיזין אותו הדבר, אין מרגישים הריח רע, אבל כשמתחילין להזיז אותו הדבר, אזי מעוררין הריח רע; כמו-כן על-ידי תוכחה של מי שאינו ראוי להוכיח, על-ידי-זה מזיזין ומעוררין הריח רע של המעשים רעים ומידות רעות של האנשים שמוכיחים, ועל-כן הוא מביא ריחם, ועל-ידי-זה הוא מחליש את הנשמות שלהם, ועל-ידי-זה נפסק השפיע מכל העולמות, התלויים באלו הנשמות. "כי עיקר ניקת הנשמה הוא מהריח, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: 'מנין שמברכין על הריח, שנאמר: "כל הנשמה תהלל יה"'. איזהו דבר שהנשמה נהנית ממנו ולא הגוף, הריח הוא זה: הריח" (ברכות מ"ג). ועל-כן על-ידי זה המוכיח, שהוא מביא ריחם, על-ידי-זה נחלשת הנשמה, שניקתה

גם
פרנסה
גם
שליחות

הטלמרקטינג הכי ערכי בשוק
קורא לך להצטרף להצלחה
לקראת תקופת החורף
במשמרת בוקר-02-5308000

ר' מנחם מנדל מקוסוב זיע"א י"ז מר חשוון

לאורם נלך הילולא דצדיקא

להסתופך בצל החסידות אצל רבו רבי משה ליב מסאסוב ז"ע.

רבינו עבד את קונו בהתלהבות אש, ובכל יום ויום התעלה בעבודתו ההרהר, ואמר "שלום קדוש זכים ע"י ראשית, דהינו שמיד בהקיצו משנתו יקדש את מחשבתו בדברי קדושה שעל ידי זה ימשיך על עצמו שפע קדוש".

רבינו העמיד יסודותיו על שלושה דברים שבהם העולם עומד, אשר שמם "שלום": א. נתינת צדקה אשר עליה קורעין גזר דין של שבעים שנה, וע"י יש שלום בעולם. ב. קדושת שבת, ושבת קדוש ג"כ נקרא שמו שלום. ג. אות ברית קדוש הנקרא שלום כמו"ש "בריתי שלום".

הרה"ק ר' מנחם מנדל נולד לאביו רבי יעקב קאפיל חסיד מקאלימיה ז"ע בשנת תקכ"ט, אביו היה שליח ציבור של רבינו הבעל שם טוב ז"ע, ואמו הצדקנית מרת חיה ע"ה, מצאצאי הט"ז והב"ח ולמעלה בקודש בעל התוספות יום טוב ז"ע.

עוד בנעוריו התנכר בגדולתו. כח הלימוד וההתמדה הם שהגדילו את רבינו, וכשנתגדל התבטא פעם, "שכל מדריגות רוח הקודש לקח על ידי לימוד חושן משפט" ואף גדולי דורו כינוהו בשם הגאון החרף, ובמכתביו שנשארו אף רואים את גודל עמקותו בתורה והפלפולים העמוקים בש"ס, בתוס', וברי"ף ומקשה מהא להא, וכמקחה גדולה מביא מהשו"ע, והוכחות מהש"ך והתומים, ולבסוף מישב ע"פ סברתו שמתישבת אליבא דכולה עלמא, אף שקודם היו נראים כחלוקים, הפלא ופלא.

רבו הראשון לחסידות היה רבי זאב ואלף מטשניאוסטר ז"ע רבו זה התבטא על רבינו שבכוחו להיות פועל ישועות כמוני ממש, מאוחר יותר הסתופך בצל רבו, רבי צבי הירש מנדבורנא בעל צמח לצבי ז"ע, עד לפטירת רבו י"ב שנים, כל השנים האלו לא אז מרובו, ואף נצטווה ללון בבית המדרש הסמוך לחדר רבו, ובחצות היו משכימים יחדיו ומיחדים יחדים. לאחר כטירת רבו זה, המשיך

הוצאת אורחים

מה זה יהודי, עד שהיה מקשר ומחבר את עצמו ומוסר נפשו אפילו על הגרוע שבגרועים והפחות שבפחותים. כמו שאומר רבי נחמן:

"משה קשר את עצמו אפילו לפחות שבישראל ומסר נפשו עליהם... משה היה מאסף ומייחד ומקשר את עצמו עם כל ישראל, אפילו עם הפחות שבפחותים... אפילו כשאני רואה אחד מישראל, **שג** (=שנוג והתרחק) **מכול וכול** (=לגמרי) **מהקדוש ברוך הוא**, אף על פי כן צריך אני שנהיה יהודי - צריך לייחד ולקשר עימו, כמו שעשה משה, כי יש בחינת אלוקות אפילו בדיוטא התחתונה, **אפילו בעשרה כתרי דמסאבותא**... נמצא שבפחות מישראל - יש בו בודאי איזה אלוקות, ועל ידי זה אני יכול להיות יהודי עמו".

המסר המשולש

יש כאן מסר חזק מאוד גם לאדם כלפי עצמו, וגם כלפי זולתו, וגם חיזוק לתפילה בכל מצב.

כלפי עצמך דע לך, משה רבינו, שהוא הרב של כל עם ישראל - מאמין בה, מקשר עצמו אליך, גם אם אתה שקוע בעשרת הכתרים של הסומא, כלומר גם אם אתה נמצא במקום הרוחני הגרוע ביותר גם אם היית איש סדום חלילה, משה היה מקשר עצמו עליך ומוסר עצמו עליך.

ולמה? וכי משה רוצה שתמשיך לחטוא? חלילה!

אלא בגלל **שמושה רבינו מאמין** בה שאתה בעל כוח גדול ושיש לך נשמה קדושה ושאתה בודאי יכול להשתנות ולהיות צדיק גמור!

לכן גם אתה תאמין בעצמך ולעולם לעולם אל תתייאש, תמיד תזכור מי אתה ואיזו נשמה יש לך, ותמיד תזכור שכל הרע שאתה רואה בה - לא שייך אליך כלל וכלל. ותמיד תזכור איזה כוח אדיר יש בה, כפי שכתבנו בשבועות הקודמים. וכך אתה בודאי תזכה לבטל את כל הרע ולעשות נחת רוח לה' יתברך.

הוצה ה' לזכות את ישראל

וכלפי הזולת, אל תשפט ואל תדין לכך חוב אף יהודי. תאמין בכל יהודי. תאמין בנשמה היקרה שבקרבך. תאמין שה' לא חפץ במות המת, הוא חפץ שיאמינו בניו שלו ויתפללו עליהם ויקרבו אותם באהבה. יתמו חטאים ולא יתמו חוטאים!

ובנוגע לתפילה, התחזק תמיד להתפלל על כל ישועה. אף פעם אל תחשוב "אני לא ראו". אתה ראו, ואתה אהוב, כי בתוך תוכך אתה צדיק גמור וקדוש, וה' רוצה לתת לך את כל הטוב שבעולם, ואתה יכול לצאת מכל הרע שלך ולחזור בתשובה שלימה.

כבר למדנו שבוע שעבר שלחשוב "אני לא ראו" זו ענוה פסולה ואסורה שאינה ענוה כלל אלא מוחין דקטנות. במקום זה תחשוב: "אני ראו, אני בן של מלך מלכי המלכים, הנשמה שלי הצובה מתחת לכיסא הכבוד והיא קדושה וטהורה ושום חטא ועוון לא שייך אלי כלל, אני מסוגל להיות צדיק גמור". וזה ייתן לך את הכוח גם להיות גיבור חיל ולהשתנות באמת וגם שיתקבלו כל תפילותיך ובקשותיך לרצון.

בברכת שבת שלום ומבורך

הרי שבעל הבית צריך לכבד אותו במאכל ובמשתה ולאחר מכן להבהיר לו שאם הוא ממנהר - הוא יכול ללכת לדרך.

"מבין אני שלרבי מסייגט אין זמן", סיים מרן מהר"ד, "והוא ממנהר". הוא הושיט את ידו לרבי מסייגט, נפרד ממנו וברכו שייסע לשלום...

יצאו החתן וחזנתו מבית מרן מהר"ד נרעשים מרוח הקודש שראו, אולם כעת נוצרה בעיה חדשה: עד שתבוא הרכבת יש עוד כשעתיים, שכן לא תכנון ביקור כל כך קצר...

הציע רבי יחזקאל שהנה מתגורר בסמיכות כ"ק מרן רבי אהרן מבעלזא ז"ע, בנו הבכור של הרבי מבעלזא שהתפרסם בכל רחבי העולם היהודי כקדוש עליון. "הבה נינס להכיר את בנו של מרן

מהר"ד שכולם מדברים עליו", ביקש מחמיו.

נכנסו העצי חיים' וחתנו אל ביתו של מרן מהר"א, וגם שם התכבדו בכבוד גדול. מרן מהר"א הורה להכניס עבורם כיבוד, ופנה לרבי יחזקאל, בן דוד, ואמר: "חייב אדם בכבוד חמיו בכבוד אביו, לכן אתה תשים סוכר בכוס התה של השווער שלך ובכך תכבד אותו..."

לאחר שבירך העצי חיים' ולגם מן התה, נענה מרן מהר"א - בדיוק באותו אופן שאמר אביו רגעים ספורים קודם לכן, מבלי לדעת על כך מאומה - שמצינו תמיהה אצל אברהם אבינו. שכן כאשר הגיעו המלאכים-האורחים לבקרו, אמר להם "וסעדו לבכם אחר תעבורו" ואין זו דרך ארץ. וכי כך נוהגים באורחים שאומרים להם 'תאכלו ותלכו'?! אלא שהתורה הקדושה מלמדת אותנו שכאשר האורח מגיע רק בשל הנימוס והוא ממנהר לדרך, הרי שבעל הבית צריך לכבד אותו במאכל ובמשתה ולאחר מכן להבהיר לו שאם הוא ממנהר - הוא יכול ללכת לדרך...

לאחר מלחמת העולם הראשונה, שהה כ"ק מרן רבי ישכר דוב מבעלזא ז"ע (יום פטירתו כ"ב בחשוון) בהלושיץ, עד שישקמו את בית הכנסת הקדוש בבעלזא.

בצעשינוב, הסמוכה להולושיץ, כיהן באותה עת כמרא דאתרא הרה"צ רבי יחזקאל מצעשינוב, שהיה אחיינו של מרן מהר"ד מבעלזא ונתגדל בביתו

לאחר שאביו (הרה"ק רבי שמחה הברשטאם מצעשינוב) נסתלק במיטב שנותיו.

לצעשינוב הגיע באותם ימים הרה"ק רבי חיים צבי טייטלבוים מסייגט, העצי חיים' לבקר אצל חתנו - רבי יחזקאל מצעשינוב. כאשר נסתים הביקור אצל חתנו, נותרו מספר שעות עד שתגיע הרכבת. משכך הציע רבי יחזקאל, שיבוא חמיו איתו לבקר את דודו ומגדלו - הרבי מבעלזא ששהה בעיר הסמוכה.

העצי חיים' שחשש להתעכב מדי הרבה, סירב. אולם חתנו הפציר בו שמכיוון שממילא עומדות לרשותם מספר שעות עד שתגיע הרכבת, כדאי לבקר אצל הרבי מבעלזא.

נכנסו שניהם אל ביתו של מרן מהר"ד שקיבל את פניהם בכבוד גדול והורה להגיש לשולחן כיבוד. פנה מרן מהר"ד אל רבי יחזקאל, אחיינו, והורה לו: "חייב אדם בכבוד חמיו בכבוד אביו, לכן אתה תשים סוכר בכוס התה של השווער שלך ובכך תכבד אותו". לאחר שבירך העצי חיים' ולגם מן התה, נענה מרן מהר"ד שמצינו תמיהה אצל אברהם אבינו. שכן כאשר הגיעו המלאכים-האורחים לבקרו, אמר להם "וסעדו לבכם אחר תעבורו" ואין זו דרך ארץ. וכי כך נוהגים באורחים שאומרים להם 'תאכלו ותלכו'?!

אלא שהתורה הקדושה מלמדת אותנו שכאשר האורח מגיע רק בשל הנימוס והוא ממנהר לדרך,

כל המלמד בן חברו תורה, כאלו ילדו. [בגיים כ"ד]

החבילה שלך
כבר מחכה לך
הצטרף היום למפיצי עלון "חוט של חסד"

02-5308000

גן הדעת חידושים לפרשת שבוע

הוכח אברהם את אבימלך

אחרי שישמעאל והגר גורשו מבית אברהם, עזב אברהם את בית מגוריו בגרר והולך לגור בבאר שבע. תוך כדי נדודיו שומע אבימלך על גדול הצלחתו, והוא לאלתר מבין שמדובר באדם גדול שכדאי להיות איתו בברית אמונים. וכפי עדות הפסוקים, אברהם מתרצה לכרות איתו ברית ואף נשבע לו שכך יעשה. אך לא לפני שהוא מוכיח אותו על מה שיש לו בלבו עליו, על ענין הבארות שגזלו עבדי אבימלך מאנשי אברהם.

אברהם יודע. בשביל להתקדם לעתיד טוב יותר צריכים לנקות את העבר. אדם לא שם קינחים על שולחן עד שהוא לא מפנה את השאריות של המנות הקודמות.

התורה הקדושה כתבה זאת בצורה מפורשת "לא תשנא את אחיך בלבבך" ופירושו מצווה זו על פי הרמב"ם הוא שאסור לאדם לשנוא בלבו אדם אחר, ואפילו אם השנאה לא באה לידי ביטוי במעשה, רק ששנוא בלבו, כבר עובר משום "לא תשנא".

התורה לא מרשה לנו להתנהג בצביעות. מה שיש לך בלב זה מה שצריך להיות על שפתך.

ובשביל שלא יישאר אדם עם שנואה בלב וממילא יתנהג בצביעות נותנת התורה עצה, "הוכח תוכיח את עמיתך", שחרר את מה שיש לך ותשתחרר.

מתוך זה יתבררו הדברים לאחד הצדדים. או שיודה חברך ויתנצל על חלקו וישכון שלום, או שיתן תירוץ אמתי לדבריו וייתישבו הדעות.

זה מה שעשה אברהם, הוא אמנם הבטיח לאבימלך ואף נשבע לכרות אתו ברית, אך טרם השבועה הוכיחו על בארות המים. אברהם סירב להיכנס לחתימת חוזה לפני שנעשה גישור בסוגיית העבר. אם הלב לא נקי צריך לנקות אותו, והניקוי הוא לשים את הדברים על השולחן, כפי שהם, שחרר ותשתחרר.

אך לא תמיד הדברים צריכים להיות דווקא כך יש מצב שבו אדם מסוגל בינו לבין עצמו לקיים בעצמו "בדיל ועיבור" לזולתו גם בלי לפתוח את הדברים, וזה בסדר, ורשאי לעשות כן לדברי הרש"ר הירש. לשיטתו, חובת התוכחה חלה על האדם רק במצב שאין בכוחו למחול והוא לא מסוגל לשכות, אך אם בכוחו למחול בלב שלם עד שלא ישפיע אותו מאורע על דעותיו כלפי אותו אדם, אינו חייב להוכיחו, ולב יודע מרת נפשו, ובשמחתו לא יתערב זה.

אברהם היה מספיק ישר עם עצמו להכיר בכך שגזילת עבדי אבימלך מטרידה אותו, זה לא דבר נכון לעבור עליו לסדר היום, לכן הוכיח את אבימלך בלי כחל וסרק.

מה שעולה מכל זה, לא טוב לשמור אנרגיית שנואה בלב, השנואה השמורה בלב היא כמו רעל המתסזר

כנינים חסידות ברסלב

מורהנ"ת דבר פעם אחת מתבטרת הלב של אברהם אבינו, עליו השלום, שהוא היה הראשון, שצדקה לעבד את בוראו ויקום ולילה בקסירת-נפש ולפרסם שמו, יתברך ויתעלה בעולם, ובתוך שיתחו הקדושה ענה אהד לנפיו בלשון צער וגיחה? גער בו מורהנ"ת זכרוננו לברכה ואמר אליו: "גם אתה יש לך לב כזה אלא שאין אתה מלביב אותה!"

פי הבחירה הפשוטה אצל כל אדם, וכל אדם, אפילו הגרוע שבגרוהים- יש בנחו לזכות למדרגה הגדולה שבגדולות, וכמו שאמר חכמינו-זכרונם- לברכה (תנא דבי אליהו רבא סכ"ה), שצריך כל אדם לומר: כתי יגיעו מעשי למעשה אבותי (שיש"ק א-תב).

אמר רבנו: מיני ירקות, שאפשר לאכלם עם קלפיתם, יש להגדר כשפופקלם לא לטל קלפתם לגמרי, כי קלפתם היא קלפת נגה וארצין לגמרי וקפנו את הטוב. (אבן"ה ברזל, שם סל"ה).

בכללות הנפש, לכן טוב להוציאה, להביאה לכדי גילוי, כי מטבעה היא גדלה בחושך ונעלמת האור החשיפה. וככל שמתרגל אדם להיות 'דף לבן', בלי טינות ושנאות, יש לו פחות מחסומים, וחיי קלילים ומשועררים יותר הרבה יותר.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט בישיבת "חוט של ח סד" מנהל רחוני ב"קו ההלכה"

קו ההלכה הספרדי: *3030

בתוך אדניות נפרדות, שבזה אין בעיה של כלאיים. כל זה מבואר בארוכה ברמב"ם ספר זרעים (הלכות כלאיים פרק ג) ובספר ערוך השולחן (יורה דעה סימן רצ"ה). ועוד.

הגדרת מינים שונים לענין כלאיים מבוססת על כמה פרמטרים: אם יש שינוי טעם במינים הנזרעים, שם שונה, האם דומים זה לזה במראה, ודרך גידול.

אני נוהגת מטעמי בריאות להנביט קטניות ולאוכלם, האם יש בעיה להנביט כמה מינים של זרעים יחד, או שיש בזה בעיה של כלאיים?

מותר לשים גרעיני קטניות כגון שעועית, חמוס ואפונה בכלי עם מים וצמר גפן לצורך אכילה כן פסק הגאון הרב שאול רייכנברג שליט"א (בית המדרש להלכה בהתיישבות אמונת אי"ש) ממכרה טעמים:

• שהרי זה כמו זריעה באמת המים שאינה מקום זריעה כיון שהקטניות לא יכולות לגדול שם עד סוף גידולם.

• א"כ כשמנביטים מינים של זרעי מאכל שרוב בני האנשים מגדלים אותם עד סוף גידולם כדי לאוכלם, זה נחשב מין שאנשים לא מקיימים ונחשב כמו "זרוע להשתת" שכתב הרמב"ם (הלכות כלאיים פרק ג' הלכה י"ז) שאין בזה איסור.

שאלות שנשאלו בקו ההלכה

השאלה האם צריך להוריד שוב את המזוזות ולחברם שוב או שניתן לסמוך בדיעבד על מה שעשה אותו המתקין?

צריך לחזור ולהוריד את המזוזות ולהתקנים חזרה על ידי יהודי דווקא. הטעם שבדבר משום שבמצוות מזוזה ישנם ג' חלקים: כתיבתה, קביעתה, ולדור בבית שיש בו מזוזה. ועיקר המצווה הוא "לקבוע" את המזוזה בבית כמו שכתבה התורה "וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך" ולכן צריך לעשות זאת דווקא על ידי יהודי. שדי חמד (מערכת מ' כלל קל"א) וש"ת שבט הלוי (חלק ב' סימן קנ"ח אות ב').

האם מותר לזרוע זרעונים של פלפל חריף ופלפל גמבה יחד, או שיש בזה איסור

כלאיים?

פלפל חריף ופלפל גמבה נחשבים כמין אחד ומותר לזרועם יחד. מכון התורה והארץ על פי האגרונום מוטי שומרון.

כאן המקום לעורר שאנשים אינם מודעים לאיסור כלאיים, וישנם זרעים שצריך להרחיקם אחד מהשני עשר אמות (5 מטר לערך) ולכן כאשר זרעים שני מינים של ירקות וכדומה הטוב ביותר הוא לזרוע

שו"ת של חסד ע"י בית הוראה-חוט של חסד

יש לנו פדיון הבן מיד במוצאי שבת, והמוזמנים אמורים להגיע כבר בצאת השבת באופן שלא יספיקו לחמם את התבשילים, האם יהיה מותר להניח את התבשילים (היבשים) על גבי הפלאטה

קודם צאת השבת כדי שיהיו מוכנים לצאת השבת?

יש בזה איסור הכנה ולכן אסור לעשות כן שלוח ערוך (סימן שכ"ג סעיף ו). אמנם אם יכוונו את הפלאטה שתהיה מכובה, ויניחו עליה את התבשילים בעוד הפלאטה קרה, ולאחר מכן תדלק הפלאטה מאליה, מותר לעשות כן. על פי שו"ת מהרש"ג (חלק א' סימן סא) וכיוצא בזה כתב בשו"ת מנחת יצחק (חלק ח' סי' כ"ז) וביעו אומר (חלק י' סימן כ"ז).

החלפנו את כל הדלתות בבית עם המשקופים, וסיכמנו על פירוק והרכבה של המשקופים. ביום המיועד הגיע המתקין ופירק את המשקופים, הוציא את המזוזות, ולאחר ההתקנה של המשקופים חיבר חזרה את המזוזות למקומם. בגמור העבודה התברר שהמתקין אינו יהודי,

לשמע אמונה כל יום כל היום
קו האמונה 02-6444250